

# MISJONSØRØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENSTJENESTE

NUMMER 19.

15. OKTOBER 1935

7. ÅRGANG

## Fra arbeidet i Banda.

Brev fra str. Dagmar Jacobsen.

K. E. Misjon, Banda U. P.  
India. 28—8—35.

Kjære misjonsvenner. Guds fred! Som en ør vokter sitt reder over sine unger, utbrede Hanne sine vinger, tok han ham, bar ham på sine skagjer. Herren alene ført ham, og ingen fremmed God var med ham.

S. Mos. 32, 11—12.

Jøvet var God, således kan vi si. Hvad er det som gjør vi ikke omkommer og synker? I tillegg er den eldgamle God hermeden er der evige arme. Det er hans kraft fra dag til dag som holder oss opp.

Det er nu nesten en måned siden jeg kom tilbake til Banda. Vi har hatt det godt med regn tid jeg har vært her, har vi ikke følt heten så meget; men nu siste 3—4 dager har det vært meget varmt. Men Herren hjelper alt og underbart er det å se hans beskyttende makt. Til hans vil jeg fortelle denne lille hendelse: Det var nu lørdags natt. Gamle Jacob gikk inn i mitt rom for å hjelpe mig å løfte min eng ut. Vi sov jo ute i disse snedder. Lille Asha holdt på å synke så jeg gikk over til hennes eng på verandaen for å få henne stille, så Jacob blev stående i mitt rum og se seg omkring. Plutselig roper han ut: «Tante er det en slange eller hvad er det?» Han fortalte siden han studerte på om det var et av mine belter mi der.

Jeg sprang inn og der under snakken, med hode like ved dem, lå en sort kobra slange. Den var ikke mer enn vel 1 meter lang, men en farlig kobra var det. Hold os med hvor den går, sa jeg til Jacob og sprang ut i annen der og fikk ropt på Paul og Joseph, som begge kom pringende med en stok, og etter kort tid lå slangen der død. — Herren har også idag bevart og beskyttet oss, sa gamle Asha da vi sto samlet utenfor og så på den døde slangen. «Ja, Herren hjelper, sang kong David, så vi skal synge vil.

I forrige uke reiste jeg til en industrikskole med Lydujo og Sa-rah, så vi barn har jeg nu bare Asha og Asha her. — Det var en lang reise, men en herlig anledning til å vidne for kvinnene i tiden. En gang var det ca. 15 kvinner i kupeen og jeg kjente jeg hadde en særlig åpning til å synge og tale til dem. Må hans ord vite sig ned i deres hjarter. Hans ord kan ikke vende tomt tilbake.

Lille Asha er så sot nu. Riktignok ikke kanskje. Hun har begynt å gå alene og er flink til å sy. Ja, bed fremdeles for din del, som er blitt reddet inn i misjonsstasjonene, at de må til lys i dette mørke land og

med glede vandre inn til den herlighet som Jesus har kjøpt også til dem med sitt eget dyrebar blod.

En måned til og så har vi vinterdien. Bed at det må bli en tid med megen velsignelse og sjeldne frelse.

De kristne her hilser eder meget. Kjær hilser fra eders soster for Bandas frelse.

Herren velsigne den enekalte øder for all eders hjelp og forbunner. Han kommer snart. Belonningen vil han da selv dele ut.

Dagmar Jacobsen.

## Den bønn som alltid besvares.

Jeg trodde ikke at et menneske i riktig dyp ned undgår å kjenne oieblikkets smerte, ei heller at det i denne tilstand undgår å kjenne frykt for at ennu sterre ned skal følge. Men når et menneske på al-

le sider er omgitt av ulykke og jammer, nedtrykt av langvarig ensomhet, uten noe håp om hjelpe fra menneskers side, med hjertet overveilet av stærke og lidelses med frykt for ennu større nød, roper til Gud om trost og hjelp, da opstiger en slik bønn for Guds anse og vender aldri tilbake.

Jeg vet hvor hard striden er mellom kjøtt og ånd, når lidelsens tunge kors, trykker og man skimter ingen jordisk hjelp, men bare den visse død. Jeg kjenner kjøttets misnøye, knurrende klage, hvorledes det drar alle Guds lafter i tvis og hver stund er redde til å falla fra ham. Mot at sådant står troen som den eneste hjelp, idet den maner oss til ennu mere intrenngående å rope på Guds ånds hjelp.

Holder vi ut i bonnen, skal Herren vende vår mest fortvilede jammer til glede og skape en god utgang av nøden.

John Knox.

le sider er omgitt av ulykke og jammer, nedtrykt av langvarig ensomhet, uten noe håp om hjelpe fra menneskers side, med hjertet overveilet av stærke og lidelses med frykt for ennu større nød, rorer til Gud om trost og hjelp, da opstiger en slik bønn for Guds anse og vender aldri tilbake.

Nummer 19.

## Arbeidet i Belgisk Kongo

Brev fra Alb. M. Christiansen

Kintshua den 18. aug. 1935.

Kjære misjonsvenner.

Herrens rike nåde og fred var med dere alle.

Fredag 31. mai reiste jeg fra Oslo med Belgisk Kongo som mål for, etter et års ophold i hjemlandet, igjen å opta det arbeide der, som Herren har gitt mig å fullføre: å bringe kunnskap om frelsesommet til så mange som det er mulig. Det var en stor venneskapsmøte frem på kaien i Oslo da båten skulle gå, også utenlandsbyra. Det var spesielt interessant at de venner store kjærlighet og sympati, og den brennende elven for den store sak, som Herren har lagt på deres hjerner. Det hjalp meg meget i denne tiden at jeg igjen skulle skilles fra min familie på ubestemt tid.

Det siste jeg hørte fra mine

kjære og venefolkene på kaien var de littlige toner av: «O tenk

når engang samles skal.

Reisen over Nordsjøen til Bel-

gia var simpelthen en lystreise.

Jeg har aldri reist over Nordsjøen i så fint vær. Båten var overfylt av reisende, som skulle til utstillingen i Brussel. På grunn

av det fine vær kom båten inn til Antwerpen allerede sonnig middag. På dampskipsselskapets be-

kostning blev passasjererne befodret pr. bil like op i byens centrum. For mitt vedkommende til

det Skandinaviske sjømannsmedlem

der. Der bodde jeg nemlig mens

jeg var i Antwerpen, og bodde

biell også. Kildals, som er besty

rere av hjemmet, er troende hyg

gelige mennesker og jeg hadde

det riktig hyggelig der. I Ant

werpen er der en stor Norsk sjø

mennmisjon, og jeg deltok der i

noen møter. Så reiste jeg ned til

mine venner Viquarat's i Charleroi,

en by som ligger et stykke fra

Brussel. Der hadde jeg det riktig

herlig. Br. Viquarat er forstander

for en fri forsamlings — andasped

venner i denne by. Fra første

gang vi reiste ut til Kongo har br.

Viquarat vært en tjenestvillig br.

for oss og hjälpet oss meget i dis

se viktige ting, som må ordnes

med Kolonialministeriet. God skal

lønne ham for hvad han har gjort

for de mange han har hjälpet

med sine frivillige tjenester.

I forsamlingen i Charleroi deltok

jeg også i endel møter og fikk 300

Fr. av forsamlingen da jeg reiste,

enskjent jeg hadde bodd fritt

der under mitt ophold.

Fredag den 14. juni reiste jeg

så fra Antwerpen med den store

pene båt «Anversville». Det er en

av de båter som gir i fast rute

mellom Belgia og den belgiske

koloni: Kongo.

Det var ikke særlig mange pas

sasjerer og jeg fikk en fin lugar

oppå dekket. Misjonærer be

vilige må ha rabat på disse bå

ter, men kun på 1ste kl. Det er

bare 1ste og 2nen kl. og misjone

rer får nu reise på 1ste plass for

2nen kl. pris. På 2nen kl. gis alt

så ingen rabat. Der var på denne

turen 9 misjonærer.

Også denne tur blev strålende.

Båten anlaer bare Teneriff på

Kanariøyene og Lobi, i Portugis

sk Kongo, og bruker 20 dager

fra Antwerpen til Matadi, havne

byen i Belgisk Kongo. Jeg fikk

radiotelegram på båten dagen

vi kom til Matadi, som ønsket

meg velkommen til Kongo igjen.

Det var fra vår eldste datter Sol

veig som er gift med en br i Svens

ka Missionsförbundets misjon i

Kongo, og er for tiden stasjonert

i Matadi. Hun var også på kaien

da båten kom. Det var nesten 7

å siden jeg hadde sett henne, så

enhver kan tenke seg en fars fø

lelse. Svenska Missionsförbundets

misjonærer hadde sin årlige

konferanse, så min sviger-sønn var

ikke hjemme. Jeg blev derfor i

(Forts. 4. side).

## Den norske Kongomisjon.

### Årsberetning for året 1934—35.

På Kongomisjonens forrige års  
møte som holdtes i Sørkedalen,  
hadde vi den glede å ha br. Alb.  
Christiansen iblandt oss.

Umiddebart etter årsmøtet be  
gynget br. Christiansen en ca. 3  
måneders reise rundt kysten til  
Bergen. Efter en kort hvile ved  
juletider fortsatte han sine reiser  
ved å besøke de forskjellige for  
samlinger og vennegrupper på  
Østlandet.

På sine reiser fikk br. Christiansen  
ved Guds nåde anledning til  
å være til stor velsignelse og op  
muntring for de vennefolkene han  
besøkte, og selv blev han  
styrket og opmuntrer av den  
kjærlighet og forståelse han over  
alt blev møtt med.

Hans gripende forkynnelse og  
hans fengslende beskrivelse av  
misjonsarbeidets kamper og seire  
møtte jo også gjøre inntrykk på  
enhver som fikk anledning til å  
høre ham, og det var ikke sjeldent  
man kunde høre uttalelsen om at  
vi hadde bruk for ham her hjem  
me nu.

Br. Christiansen vil sikkert sta  
dig minnes dette kor og lytte til

denne Jesu milde og trøstende  
hvisken: «Jeg er med dig», og han  
vil trenge den, for hans pravelser  
og vanskeligheter er ennu ikke

overvunnet.

Br. Christiansen er nu fremme

i Kintshua og har gjennomtatt sitt

misjonsarbeide. Må herren styrke

ham og velsigne hans gjerning!

Fra br. Jens Glittenberg som  
har vært på misjonsstasjonen

mens Christiansen har vært hjem

me i Norge, har vi i årets løp mot

tatt endel brever. I disse har han

oplyst at det er hans hensikt å

oprette sin egen stasjon i Den  
Norske Kongomisjonens distrikt,  
som Christianen kommer tilbake  
og overtar arbeidet i Kintshua.

Holte et nettopp mottatt brev  
fra br. Christiansen har Glittenberg  
med forlatt Kintshua. Hans  
planer for fremtiden kjenner vi  
foreløpig ikke, da hans egen med  
delene om forandringen ennu ikke  
er innlopet.

Med hensyn til den økonomiske  
side av hjemmearbeidet meddeles  
kassereren at det selvfølgelig ikke  
er kommet så mye inn i hans  
kasse den tid br. Christiansen har  
vært hjemme.

Da det således ikke kunde bli  
taile om noen sammenligning med  
tidligere år, har han benyttet an  
ledningen til å gjelde fra 1/1—  
31/12, istedenfor som tidligere  
et 21/9—20/9.

I overensstemmelse hermed blev  
det siste gang kvittert for midler  
mottatt i tiden 21/9—34—20/9.35.  
Beløpene utgjorde: for Christianen  
pr. 2.276.19, for Glittenberg  
pr. 815.00.

I sommermånedene etter Christi  
ansens utreise har det desver  
et også kommet lite midler inn,  
men i den aller seneste tid synes  
det å ha inntrådt en bedring.

Må da Herren fremdeles velsig  
ne saken og gi oss alle kraft og  
nåde til å være tro inntil han  
kommer.

Jul O. Lind.  
Erling Syvertsen.

## MISJONS RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonene.

Tjeneste.

Bladet utgå i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: Misjons-

Røsten, Sarpsborg.

Aboonsentspris er: I løslegg 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonene. Adresseforandringer, skriftlig opfølges og betalinger skjer til ovenstående adr.

## De forsømte steder.

I forbindelse med br. Severinsens redegjørelse angående de forsømte steder, vil vi minne om, at det er siste sørslag i denne måned offeret til disse steder skal optas ifølge den bestemmelse som er tatt. De forskjellige venneklokker vil nok huske på dette.

For oversikts skyld serover. Denne sendes til br. Severinsen, Drammen.

Det er intet til hinder for å bestemme at det skal brukes på et bestemt sted, men la formidlingen av beleoppen gå gjennom br. Severinsen. Han sender dem til de personer eller steder som ønskes. Eller om de sendes direkte, gi ham meddelelse om det. Dette er nødvendig for ordens skyld.

Det kan være delte meninger om hvilke steder som kan benevnes forsømte. Det kan like godt være i byer som på landsbygden. Der hvor det ikke er noen fri menighet i byene, er det ganske sikert mere påkrevet å få oppatt arbeide for å få en solid forsamling igang. Den vil så kunne arbeide utadtil de omliggende steder.

En annen side er å besøke steder hvor det kristelige arbeide er forsømt i sin helhet og ikke noet med evangeliets forkynnelse. Også det er påkrevet. Vi har bødre som har fått denne oppgave lagt på sine hjarter. De bør stattes. Dog er det det mest avgjrende å arbeide for stabile menigheter, som står fritt og på bibelens grunn og derfra virke videre. Dette er en tanke til overveielse og her er det det planmessige arbeide som fører frem. Det har vært en svakhet blandt de frie venner, at arbeidet ofte har vært tilfeldig og manglet det planlagt og det samhold som må til for å bringe varige resultater.

Kassererens adresse er: Sverre Severinsen, Smittestrømsveien 19, Drammen.

G. I.

## Kontingensten.

Nu har vi sendt utfylte postanslinger til flesteparten av dem som skylder for bladet. Det har vært gledelig å se hvor mange det er som har returnert dem pr. omgangen. Det er altslekt flere som ikke har betalt på lengre tid. Vi venter nu å få fra dem også. Hvis dere ikke ønsker bladet lengre så si det op, men betalt det for den tiden dere har mottatt det.

Feil kan naturligvis forekomme, men det er meget sjeldent vi har fått klage for det. Skulde det være feil så bare meld fra og det skal bli rettet.

Husk at abonnementet er bin-

nende til opsigelse foreligger. Hvis det ~~gjøres~~ bare for et bestemt tidssum må vi gjøre opmerksom på det ved bestillingen.

## Abonnementsamle.

Du kan gjøre oss en stor hjelp ved å samle abonnementer på Misjons-Røsten. Hvis du selv synes det: anbefal det til dine venner.

Ei sørst har ikke sendt oss 11 lørhårsabonnement i 3. kvartal. Tror du ikke du kan skaffe oss én?

Ny abonnementer som bestiller bladet for 1936 og innsende kontingensten kr. 4.00 får bladet gratis fra 1. oktober i år, så langt opgåget rekker.

Gjør et forsøk nu for å få abonnementer.

Det viser sig at bladets lesekrets nu er meget stabil. De fleste fornyer sitt abonnement år etter år og som et lite eksemplar kan nevnes, at da vi en dag motokt 2 opsigelsener fikk vi med samme post 6 nye abonnementer.

## Vinterhefte.

Vi er lovet vinterhefte fra trykkeriet først i november og vil gjøre ha bestillinger på hefter til salg så snart som mulig.

Prisen er 60 øre. Provisjon som ifjor.

## Schibboleth.

Vi er anmeldt om å oplyse at den nye utgaven av Schibboleth ikke blir ferdig før ved juletider. Det tar tid å få en slik bok ferdig og den blir også større enn fra først av bestemt.

## Evangelisten.

Det kjente frie evangeliske blad «Evangelisten» som utkommer i Kristiansand kan i år se tilbake på 25 års utgivelse. Den 1. oktober i år var det 25 år siden bladet begynte å utkomme.

Det står nu i fremste rekke av kristelige blade hvad abonnementstalltall angår.

Redaktør har høye tiden vært leser Chr. Brevig.

## Misjonsbeløp.

## Kvitanner for innk. til misjonene

Berger N. Johnsen, Argentina,		
i 3dy kvartal 1935:		
15/7 Ragnhild A. Kåsa, Bo, Telemark	kr. 15	
16/7 O. Knudsen, Mosby	10	
20/9 Johanne Utne, Rygge	100	
20/9 T. & K. Abrahamsen, Skravestad pr. Sandefjord	50	
23/7 Ingeborg Heyer, Narresta	5	
29/7 Broder I. Larvik	5	
30/7 G. Iversen, box 10, Sborg	10	
3/8 Venner Håbet v/ Joh. Tollesen Solbergelven pr. Drammen	50	
9/8 Ubenevnt, Drammen	50	
20/8 M. & T. Abrahamsen, Skravestad pr. Sandefjord	100	
« To venner Kr. sand S. v/ C. P. Wintersborg, Kr. sand S.	300	
« Anna Anderson ved Ranhild Fären Græsø, Øresund, Sverige	10	
23/8 Do. Do. Dö.	5	
« Betty Larsson, do. do.	10	
31/8 Ubenevnt Stavanger	30	
« Anna Hogstad Lier st., Drammen	10	

## Profetordet opfylles.

«Se lukten av min sonn er som lukten av en mark Herren har velsignet. 1. Mosebok 27—27.

Disse ord uttalte patriarken Isak, da han velsignet sin sonn Jacob — (Israel) — (det er herlige ord og duften måtte være yndig) og velsignelsen blev ikke alene Jacob tildel, men også hans slekt Israel.

En dag i vår fikk jeg kjenne den samme duft, som Isak der bodde i det sydlige Kanaan kjente for ca. 4000 år siden, det skjedde ved at posten bragte mig brev fra et bank og handelsfirma i Palestina, og da jeg åpnet konvolutten strømmet der ut en herlig apelsinduft, fra den mark som Herren hadde velsignet, — og det er jo velsignelse fra Herren at Palestinas jord nu er så fruktbar, at den frembringer sådant overflom — — — — —

Sådant overflom — — — — —

Altså noinkrig opfyllelse og stadfestelse av profeten ord.

Ved å videre betrakte konvolutten som brevet var i, så jeg også opfyllelsen av profeten Essias, når han skuer tusener av år frem til vår tid — — — — —

eller er det jo velsignelse fra Herren som kommer flyvende somskyer og som duen til sine due slag, Essias 60, 8, ti på konvoletten stod der — — — — —

(med luftpost).

De folk som levde på profeten tid og som så Palestina, hvorpel det var utarmet og ufрукtabart sa viselig i sin vantre stilling: Ezekiel — — — — —

Sådels gjør også vi likeoverfor våre kjære, når vi er reist bort, og aktet å vende hjem, sender vi bud til dem at vi kommer med det og det dampskib, bil eller tog, og våre kjære gjør alt fordig, fordi de troer vårt bud som kom dem så uformert ihende iform av brev eller telegram.

Sådels taler Jesus til sin brud i de siste dage, ved opfyllelsen av sitt ord som skjer så enkelt, naturlig og stilte.

Verden — — — — —

fortstar ikke og hører ikke denne sittende milde tale sordets opfyllelse — — — — —

men først når Gud sender versel i form av naturkatastrofer — krig eller lignende annet, for

står de at noe er igjere.

Men bruden må være våken, så den kan se og høre Jesu tale, og like David be «opklär mine øine, for at jeg ikke skal sovne inn i doden.» Salm. 13, 4.

Men tilbake til brevet, som også ved sitt innhold fortalte og videre statfestet opfyllelsen av profeten Ezekiel 36, 35. «Dette land som var lagt øde, er blitt som Edens have — — — — —

Altso ninkrig opfyllelse og stadfestelse av profeten ord.

Ved å videre betrakte konvolutten som brevet var i, så jeg også opfyllelsen av profeten Essias, når han skuer tusener av år frem til vår tid — — — — —

eller er det jo velsignelse fra Herren som kommer flyvende somskyer og som duen til sine due slag, Essias 60, 8, ti på konvoletten stod der — — — — —

(med luftpost).

De folk som levde på profeten tid og som så Palestina, hvorpel det var utarmet og ufruktabart sa viselig i sin vantre stilling: Ezekiel — — — — —

Sådels gjør også vi likeoverfor våre kjære, når vi er reist bort, og aktet å vende hjem, sender vi bud til dem at vi kommer med det og det dampskib, bil eller tog, og våre kjære gjør alt fordig, fordi de troer vårt bud som kom dem så uformert ihende iform av brev eller telegram.

Sådels taler Jesus til sin brud i de siste dage, ved opfyllelsen av sitt ord som skjer så enkelt, naturlig og stilte.

Verden — — — — —

fortstar ikke og hører ikke denne sittende milde tale sordets opfyllelse — — — — —

men først når Gud sender versel i form av naturkatastrofer — krig eller lignende annet, for

som vi har mottatt med hjertetakk. Det gjenstår nu kr. 250,- og vi vil fremdeles legge det til vennenes hjerter å huske den.

Broderhilsen  
A. Toftner,  
Sofienbergsgt. 16, Gl.  
Kasserer.

Vi vil på broder og str. Schanders vegne få vennen om å gjøre den enda en gang til å optrengselsvirksomhet i landet, heriblade for de frie misjoner, og han har tenkt å arbeide for Holga Lundeby. Hun Røde og hennes kamerat J. Lind, Moss.

Grunnen til at de

S P R E D T E F  
Fra Råde.  
Kjære Misjons-Røste  
Undertegnede ønsker  
felgende:

Noen venner av os  
den. Råde blev for en  
siden en gang en opp  
sionsvirksomhet som  
beide for de frie mis  
joner og har tenkt å arbeide  
Holga Lundeby. Hun  
Røde og hennes kam  
merat J. Lind, Moss.

Grunnen til at de  
folk ble ordnet var  
at et kveld kom en  
med et forsøk om  
tanke til handling  
langt. Vi realiserte  
planer og det blev  
styrke. Undertegnede  
som leder av arbeidet  
Nikalaus som knas  
kjebetrøye og Gunnar  
avrigre styremedlem.

Ondag uken etter  
vært første møte og  
etterforsker han hadde  
i sitt hjerte. Gud  
giver. Vi ønsker  
Røstens lesere vil ta  
alle misjonsvirksom  
hær, at det må lykkes.

Samtidig tør jeg  
venne rundt og  
besøke oss engang  
ha møte hver onsdag  
eller annet hjem de  
singmyren.

Alt er jo bare i  
sos. vi har ikke mus  
eller noe sådant. Vi  
prøver på besøk av  
i mellom. Dette er en  
modning og intet kan  
Grimstad, Råde  
Braa, Ca  
På farten.

Siden forrige «p  
blitt flere småtre  
er det ikke an  
Sondag den 15.  
de noen venner so  
mester på «Salen»  
har vært uten lo  
på Folkesta  
Under tegnede  
med å delta der e  
ger sig til rette.

Rygge, var også  
et godt budskap  
bra med folk og  
Sondag 22. han  
nemt sitt årsmøte  
og vi var en ful  
fra Sarpsborg,  
glede, var fært  
d til Fredrik  
var et riktig ve  
Under tegnede  
avlegge et vid  
kretsamtøtet og si  
der like til Fred  
var et riktig ve  
Sondag 20. v  
med br. O. Karl  
møte i Folkets  
og eftermiddag  
middagsmøtet et  
godt møte. I S  
å deilig, om de  
kjentes mere a  
Det var mange  
hinet og op  
Søndag 6/10  
ge folk på m  
Bjørner og fl  
gelske talere

Tilsammen kr. 536,-  
hvorför jeg på sostenes og egne  
vegne kvitterer med en hjertetakk  
til hver enkelt bidragsyde.  
Må Gud velsigne dere alle!

Sostenes har nu forlatt Kina  
er på vei hjemover via Amerik  
for å hvile.

Jeg ber alle vennene  
sostrene og etter  
de kan til deres hjemreise.  
Gvil rikelig lønne eter, har han  
vet i sitt ord.

Med broderlig hilsen  
Th. Wessel  
kasserer.

Solvbryllup.

Da våre kjære sosken, evang  
list Ole Kjellås med hustru He  
na, feirer sitt solvbryllup den 30.  
oktober, vilde d et være kjære  
venner fra fjernet og nær hus  
på dem i anledning av dagen. Da  
jeg i mange år har lært disse  
venner å kjenne og delte meg  
velsignelse med dem, ønsker jeg  
dem tillykke med dagen og Guds  
rikeste velsignelse i fremtiden.

Husk på dem den 30. oktober  
Glem det ikke. Hilses med h  
bibelens forsettelse.

Under tegnede  
avlegge et vid  
kretsamtøtet og si  
der like til Fred  
var et riktig ve  
Under tegnede  
møte. I S

å deilig, om de  
kjentes mere a  
Det var mange  
hinet og op  
Søndag 6/10  
ge folk på m  
Bjørner og fl  
gelske talere

Et godt råd.

«Ta den tid I pleier anvende  
å domme andre, til å domme de  
selv. Ransak eders egne gjern  
ger med den samme fidt hvorm  
I pleier ransake andres. A domme  
andre er almindelig. Akk, var d  
bare like almindelig å domme  
selv. Det er jo underlig å se  
kone gå om og luke ugresset b  
i sin nabos have, mens hun lar  
egen have gro til.» Skrevet.

Tilsammen kr. 700.00
----------------------

## SPREDTE FELTER

## Innsamling til evangelisering av forsømte steder.

Som bekjent blev der på konferansen i Drammen i pinsen bestemt at det skulle fortsettes med innsamling av midler til evangelisering av forsømte steder.

Vi blev også enige om å benytte siste sondag i oktober som fast offerdag så kunde man i sluttet av måneden ha en oversikt over hvilke midler som stod til disposisjon.

Nu er det selvfølgelig ikke meningen å begrense innsamlingen av midler bare til nevnte offerdag, da midler trenges til enhver tid.

Jeg kan nevne at en sostermisjon i Stavanger arbeider særlig for dette formål og har hittil direkte støttet enkelte evangelister.

I vårt vidstrakte land med mange isolerte dalfører er det ennu mange steder hvor forkynnelsen av evangeliet er forsømt.

La oss derfor kjære venner alle som en være med å bringe sådanne forsømte steder det bud-

sak, som er overgitt oss av Herren selv.

Intil videre er brodrene G. Gundersen, Arendal, D. Christoffersen og S. Sevrinsen, Drammen overdratt å formidle de midler som kommer inn.

Hvis de forskjellige vernegrupper har ønske om at midlene må gå til et bestemt sted, så var venligst å si fra om det.

Midlene besendt til undertegnede som inntil videre fungerer som kasserer.

Evangelister som har kall til forsømte steder kan henvende sig til en ovennevnte bredre m. h. til midler.

Broderhilsen

Sverre Sevrinsen, Smittestrømsveien 19, Drammen. P. S.

Siden konferansen er innkommet fra en sostermisjon i Stavanger ved fru Nicoline Bjelland kr. 50.00. S. S.

Omsdag ukken etter hadde vi ditt første møte og enhver gav sifternos som han hadde satt sig ført i sitt hjerte. Gud elsker en gla-

vier. Vi ønsker nu at Misjons-

lens leser vil ta med denne

misjonsvirksomhet i sine bøn-

er, at det må lykkes for oss.

Samtidig tor jeg på vennenes

unge be venner rundt omkring å

høse oss engang i mellom.

Vi

var møte hver onsdag kveld i et

eller annet hjem der ute ved Mis-

jungymoren.

Alt er jo bare i sin begynnels

si vi har ikke musikk på motene

eller noe sådant. Vi setter derfor

nos på besøk av venner en gang

mellom. Dette er en vennlig an-

nodning og intet krav.

Grimstad, Råde 7/10 1935.

Broderhilsen  
Carl Brodin.

på farten.

Siden forrige «på farten» er det

mitt flere småtrå — større tu-

er det ikke anledning til.

Søndag den 15. september hadde

noen venner som før har hatt

nos på «Salen», men nu en tid

var vært uten lokale, sitt første

nos på Folkets hus i Fredrik-

stad. Undertegnede tenker å være

en del av der etter som det leg-

er sig til rette. Br. Hans Utne,

Bjørge, var også med og fremba-

i godt budskap. Det var nokså

med folk og et godt møte.

Søndag 22. hadde Kongomisj-

o sitt årsmøte i «Logen», Moss.

Vi var en full buss av venner

og har lært disse

og delt meg en

og dem, ønsker jeg

dagen og Guds

se i fremtiden.

den 30. oktober.

Hilses med hele

se.

E. Thoresen.

esund st.

leier anvende til

å dømme dere

egne gjernin-

ner. Hvormed

A. Domme

g. Akk., var det

og å dømme sig

underlig å se en

ugresset bort

mens hun lar sin

Skriver.

talere hadde møte i Fred-

så av fra den side som var blitt lammet. Hun kunde ikke spise fast føde, men fikk flytende føde gjennem et rør. Hun lå til sengs i denne tilstand omkring to år og ble verre og verre. Til slutt oppga legene henne som høpløs, skjønt de fremdeles så til henne i hennes hjem.

Det ble bedt meget for dette barn. En dag kom Bolzius, en kjent troens mann, gjennem hvis bonner mange var blitt hebredd, fra Sverige til Oslo. Pastoren for den menighet som barnets foreldre tilhørte, bragte Bolzius med hjem for at han skulle be for henne. Han falt på kne og begynte å si: Men plutselig reiste han seg og sa: «Jeg har ingenting å gjøre her.» Med sin hånd strok han henne over hårret og sa: «Min lille venn, du skal snart få komme til Jesus.» Så sa han farvel og gikk.

En dag, noen tid etter, leste Sigrid det 53. kap. hos profeten Esaias. Det fjerde verset talte særlig til henne, hvor det står at Jesus har tatt på sig våre sykdommer og båret våre piner. Hun ropte på sin mor og sa: «A mor, Jesus har båret våre sykdommer så vel som våre synder på korset. Behovet jeg å være syk fremdeles da?»

Fra den tid begynte Sigrid å tro at Jesus vilde helbrede henne. En dag leste hun Matt. 9: 35, hvor det står at Jesus helbreder alt synd og all skrepelighet. Hun sa til sin mor: «Er Jesus den samme idag som da han var på jord?» Moren svarte: «Han kommer nok i sin egen tid.» Sigrid misforstod dette noe og trodde at hun mente: «Jesus vil komme når han får tid.» Hun trodde at han hadde det meget travelt og at han ville komme når han fikk tid. Med denne tanke i sitt sind bad hun om at hennes mor vilde finne frem klærne hennes og legge dem på en stol ved siden av sengen, så hun, når Jesus kom for å helbrede henne, kunne stå opp og kle på sig i en kurt.

Følgende beregning om str. Sigrid Vatsals er her gjengitt fra «Korsets Seier.»

«Før den norske misjonær fra Vatsals forlot Kina,» skriver George Davis, «fortalte hun mig følgende historie:

«For mange år siden bodde det i Oslo en liten synnlig gammel skolepike ved navn Sigrid Berg. En dag kom en av elevene som hun gikk sammen med på skolen, til å støtte til henne, så hun falt ned stentrappen på skolebygningen. Til å begynne med syntes ikke skaden å være så alvorlig, men litt etter litt blev hun verre, inntil hun blev angrepet av en hofsykdom, så hun blev nödt til å bruke krykker.

Senere blev hun liggende til sengs. Flere lager undersøkte henne. Fra en åpnning i hoften måtte de tømme ut den giftige veske gjennem et rør. Hun blev stadig verre, og til slutt blev også ryggråden angrepet, og den ene side av hennes legeme blev delvis lammet. Hun hadde også vanskeliglig for å tale tydelig. Efter fallet sluttet den ene fot å vokse og blev flere tommers kortere enn den andre. For å holde føten rett blev en sandsekk festet til den. En stropp var festet til hennes skulder og til sengen for å holde henne i stilling. Barnets hår falt og

Med det samme åpner hennes mor deren. Da barnet så sin mor, utbrøt hun lykkelig: «A mor! Begge mine fetter er like lange nu; Jesus har helbredd mig.» Den samme dag foreslo moren at den lille pike skulde spiser til doktorens hus og vise ham hvad som hadde hendt. Piken gikk hele veien, omkring tre kilometer, sammen med sin mor til professor Nicolaisens hjem. Da han så henne og hørte historien, utbrøt han: «Dette er et mirakel!»

Flerer år senere, da hun forberedte sig til å reise til Kina som misjonær, reiste hun til U. S. A. og tilbragte en tid på Moody Bible Institute, Chicago. Men før hun drog ut til Kina, reiste hun en tur hjem til Norge for å besøke sin familie. Mens hun var hjemme i Norge, møttes flere lager til en konferanse i Oslo. Professor Nicolaisen fortalte noe av dem om den lille pike som var blitt sieblikkelig helbredd flere år i forveien. For å bevise dette bad han henne komme til sit sted, så han kunde demonstrere dette tilfelle for sine kolleger. Hun etterkom hans ønske. Legene foretok en grundig undersøkelse og tok en del rentgenfotografier. De så etter i lægebeskrivelsene fra den tid og undersøkte symptomene for den lidelses som legene hadde oppgitt at hun hadde. Etter sin grundige undersøkelse erklærte de samstemmig at den unge kvinne var helt igjennom frisk; og ikke bare det, men det sterste av alle under, cellevevet på den ene side var ti år eldre enn på den andre, og hun var akkurat ti år gammel da hun ble helbredd.

Senere reiste den unge kvinne ut til Kina som misjonær. Efter flere års tjeneste vendte hun tilbake til Norge for å hvile. En dag så hun en kvinne med krykkjer sitte på en benk. Hun følte medlidenskap med den fremmede, da hun selv hadde vært en kroplig. Hun begynte å tale med henne og fant at hun var en misjonær som hadde arbeidet i flere år i Afrika. Det var Malla Moe, hvis navn er godt kjent i Norge og i andre land. Som de to taltes sammen, klaget frk. Moe over sin mangel på tro. Hun fortalte at hun i Afrika hadde lest om hvorledes en liten pike i Norge blev sieblikkelig helbredd, og ønsket bare at hun hadde hatt den samme tro som denne lille pikken. Piken, som da var fru Vatsals, svarte: «Jeg er den pikken som ble helbredd.»

Omkring et år etter blev Malla Moe sieblikkelig helbredd og reiste etterpå tilbake til misjonsmarken i Afrika.

## Restoplaget av Musikken til Schibboleth

selges til følgende pris: Fra nr. 1—50 a kr. 1.00 pr. stk. pent heftet.

Fra nr. 1—200 a kr. 3.00 pr. stk. pent heftet.

Restoppl. av musikk til sangb. «Løvsangstoner» nr. IV

V musikk og tekstsak a kr. 1.50. «Løvsangstoner» nr. VI

VI er nettopp utkommet. Tekstsak a kr. 0.30 pr. stk. Musikkens

kr. 1.00 pr. heftet.

**SIONS SANGTONER**

et sang og musikk-hefte som utkommer med et eksemplar pr. kvartal a kr. 2.00 pr. år.

Karl J. Wigenæs,

adr.: Lille Kjønerud, pr. Hamar.

## Husmødre

Spør Deres kjøbmann etter Standarost (blokost) med og uten karve.

## Noen opplysninger om Enoks bok.

Den er sikkerlig en av de eldste bøker vi kjenner. Om det var flere på den tid er det vissnok ingen som kjenner til.

Nos har også skrevet flere små stikkjer som er føjet til den. Likedels har Methusala også skrevet litt som er kommet inn, men Enok har skrevet det meste. Han fikk guddommelig befaling til det. Han skulle først muntlig fortelle hvad han hadde sett og hørt. Da såer skriven for sitt eget folk og dieretter skrive for at det kunde bli til gavn for kommende slekter.

Enok skriver: «Jeg er den syvende fra Adam og blev født i en tid da rettferdigheten såvidt enda tåtes på jorden, men urettferdigheten tiltok i betraktelig grad.» De mest fremtredende overtredelser på den tid var: Et felt voldsomherredomme, stygge seksuelle forgjelder, en smidig korrupasjon og mange andre listige påfunn for å knuge hverandre ned og dette vedvarte inntil Gud selv grep inn og tok dem alle bort.

Enok var gudhengiven fra barn dommen og Gud begynte tidlig å åpenbare sig til ham. Det var med ham som de andre profeter, at Gud begynte med drømmesyn og omsider går over til tydelige åpenbarelser og syner.

Enok lå om natten og sov ved siden av sin bestefar Mahalalel, så vakkner han plutselig op i forskrekkelser og roper: «Jorden forgår, den forgår!» Mahalalel sier: «Hvad har du sett min son som har forskrækket dig så svært?» — «A jeg så himlen falt ned over jorden og jorden styrtet til avgrunden», sier Enok. — «Ja, det skal ikke forundre mig om det skjer så», svarer Mahalalel, «slik som ugodelighet og synd tiltar i disse dage. Du får påkalle din Gud som du tror på min son.»

«Jeg stod op og gikk ut», sier Enok, «Endel stjerner lyste på himlen, månen holdt just på å gå ned i vesten. Det var kum et fortugende varsel — Jeg takket min Gud at vi ennu var i trygghet!»

Enok nevner i boken da han lærte å skrive. Det var nok ikke almindelig skolegang i den tid. Han nevner også for sin sonn da han fikk sin kjære hustru Edna. Boken er først tildegnet Methusala med formaning til sann guds frykt, derest skal den være til belæring, formaning og tilskynelse for alle. Han sier: «Da jeg så hvad der var opskrevet på tavlene i himlen om menneskenes gjerninger på jorden, så måtte jeg utbryte: «Vel den der ikke har gjort sig skyldig i noen ugjerning mens han var på jorden.»

Engle ledsaget og underviste ham på hans reiser i de himmelske regioner. Da han hadde sett

de sikkerlig glæde og opmuntre mange.

Hans Lehne.

## Arbeidet i Belgisk Kongo.

(Forts. fra 1. side.)

Matadi til neste båt gikk opover floden, og fikk på denne måte 3 uker å være sammen med min datter. Hennes mann kom etter en ukes forløp, og vi hadde riktig en gild tid sammen. Manden var blitt en rent moderne by siden jeg så den sist, for mellem 6 og 7 år siden. Der er vannledning, kloakk-system, elektrisk lys og telefon. Svenska Missionsförbundet driver her en stor prektig misjonsvirksomhet. Den nye jernveislinje mellom Matadi og hovedstaden Leopolville er nu ferdig, så man kommer til Leopolville på en dag. Fra Leopolville går båten opover floden. Det er dyrt å opholde sig i Leopolville så jeg var glad jeg slapp å oppholde mig der mer enn to dager. Den store flodbåt «Mechelin» forte mig nu videre til Kongofloden, inn i Kasai-floden op til Manghay på bare 7 dager.

Denne siste del av reisen er forferdelig dyr, men Herren hjalp meg gjenom med pengar, så jeg kom frem til Manghay. Det var markt da båten kom frem, men var allikevel ikke så få mennesker møtt frem. Det var ikke så godt å kjenne svarte mennesker igjen i mørket, men jeg hørte kjente stemmer si, idet båten nærmet seg land: «det er han der», «er du ikke det er han», «ææææ», «Kjeleka, det er han».

Et litet ropa til dem satte dem i begeistret stemning. Ja, det var underlig å møte disse kjære igjen. Vi er liksom kommen hverasen så nær. Så var jeg altså kommen sålangt at jeg igjen var iblandt våre egne venner fra Kintshua.

Min bagasje blev anbragt i et vareksur til neste morgen. Og så tidlig som mulig startet vi, — en karavane på ca. 40 bævere. Noen av kassene måtte det være 4 mann om å bære. Vi kom frem til Manzomo ut på ettermiddagen. Der bor en svensk, som vi pleier å overnatte hos når vi kommer denne vei. Han har et oljepresseri der. Han bor her ensom og alle. En hyggelig mann som har gjort oss mange tjenester. Jeg fikk deilig aftensmad hos ham. Fik hus å sove i og etter en god frokost neste morgen kunde vi igjen begi oss på vandringen. Igjennem skogen — over sletter — igjennem skog igjen og så endelig over de siste sletter kunde vi sine Kintshua. Nu var jeg altså snart fremme igjen iblandt dette folk og på dette sted som jeg har hatt så mange kampe, men også vunnet så mange seire. Kommen litt opover veien som fører op til selve misjonsstasjonen, kommer endel svarte venner imøte med mig synsmede noen av de kjære velkjente sanger. Ja vel møtt igjen, kjære venner, til fortsatt arbeide for Guds rikes fremme på dette sted. Færene er spredte, men den gode hyrde vil igjen samle dem og kalle ennu flere inn i folden. La oss med mere brennende tørster enn for stå til tjeneste for vår Herre og Frelser i dette store inn-samlingsarbeide, kjære venner.

Jens Glittenberg.

Asta Thuen.

Ingrid Løkken.

Hilma Hermannsen.

Den Norske Kongomisjon.

Jens Glittenberg.

Alb. M. Christiansen.

Berger N. Johnsen.

H. H. Sensteb.

Anna Jenson.

Margit Haraldsen.

Dagmar Jacobsen.

Hansine Nesfossen.

Gjennommen trykkeri, Sarpsborg.

Det er bare en ganske kort tid igjen å virke i.

Hjertelig hilsen til dere alle i Jesu Kristi navn. Be meget for mig.

Alb. M. Christiansen.

## «Misjons-Rosten» kommisjonærer

Askm: Peder Dahl.

Aasheim, Hurum: Thorleif K. Amundsen.

Arendal: K. Iversen.

Bergen: Frk. Hansine Gjertsen.

Brevikbotn: og på reiser: O. Gamst.

Dal st.: Eidsvoll: Baker T. Johnsen.

Drammen: Postekspeditør Einar Gulbrandsen.

Fredrikstad: Hagmann Kristiansen, Kapellveien 8.

Göteborg, Sverige: J. O. Ström.

Haugesund: Bolette Alfsen, Øvre gate 70.

Hobøl: Hanna Rygge, Nygård.

Jevnaker: Arne J. Brorson.

Kistrand, Porsangerfjord og på

reiser: evang. Kristian Skjærperud.

Kristiansand S. og på reiser: Evang. Hans Vennesland.

Mandal: Tonnes Lundvik, Sandvika.

Moss: Karl Thorbjørnsen.

Mosterhamn: Chr. Stærksen.

Mjondalen: Arnt Gundersen.

Oslo: Karoline Christiansen, Borgen, Konowsgt. 21, III.

Ryge: Olav Gundersen, Huseby.

Storsteinnes, Balsfjord og på

reiser: Evang. Henrik Eiken sen.

Saltnes, Råde: Harald Skovly.

Svelvik: Ragnvald Volden.

Skl: Josef Dammen.

Sætre, Hurum: Gudrun Svensen.

Slemmestad: Joh. O. Johansen.

Tøfe, Hurum: M. Roas.

Tjøme: P. Johansen, Mægerøy.

Volda, Sunnmør: M. Støve.

V. Gran og på reiser: Evang. Helmer Mojer.

Abonnementspris: kr. 2 pr. hal

år, 40.00 pr. år. Bestilles til landets postanstalter og hos den stendende kommisjonærer:

Ordspr. 11. 24.

Der er dem som strøt ut og får ennu mer, og der er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom.

Kin a.

STR. DØRUM og KARLSEN:

Janette Bruu, Welhavensgt. 10, Oslo.

HELGA LUNDEBY:

Jul. O. Lind, Moss.

RUTH PEDERSEN og

ESTER HERUDSTIG

O. Ekornnes, Jarveien 11, Lilleaker.

JENS FJELD:

K. Aarmo, Skj. st.

OLGA SCHULT:

Gerda Sjøveland, Rosenborgsgt. 1, Oslo.

ALFHILD BJERVA:

Torolf Andersen, Selrigt. 15, Oslo.

SIGNE PEDERSEN og

INGA JOHNSEN:

Th. Wessel, Nordstrand st.

M. PAULSEN og IDA LORENTSEN:

Misjons-Resten, Sarpsborg.

TORKIL RASMUSSEN:

Jul. O. Lind, Moss.

BERNHARD NILSEN:

Nilsine Kristiansen, Sydnesshaugen 13, Bergen.

GUNHILD GUNDERSEN:

Leono Johnsen, Brårvik pr. Stabas.

ASTA THUEN:

Edith Olsen, Solheimsgt. 1 a, Bergen.

Afrika.

INGRID LØKKEN:

Skrædderm. Olaf Andersen,

Schestedsgt. 3 a, Oslo.

HILMA HERMANNSEN:

Ole Krogstad, Soll, Rælingen.

DORTHEA KLEM, BØRSLEV:

Tora Finnerud, Danvik, Drammen.

OSKAR GAMST, Brevikbotn.

HENRIK EILERTSEN, «Beteb, Steinnes», Balsfjord.

ANDRÉA EILERTSEN, Brevikbotn.

KRISTIAN SKIPPERUD, Kistrand.

Porsangerfjord.

Hjemmeværende misjonærer.

MARTHA KVALVAGNES:

Anna Næsdal, Sydnessmag 6, Bergen.

F. O. SHRØDER:

A. Toftner, Sofienberggt. 16, Oslo.

TOMINE EVENSTAD:

Vigeland, Sør Audnedal pr. Mandal.

PEDER EVENSTAD, Vigeland, Audnedal pr. Mandal.

CHRISTOPA BRUNDTLAND:

L. Hvidsten, Nordre Skogvei, Bergen.

MARGIT HARALDSSEN:

Henrik Johansen, Lovenskoldsv.

Lilleaker pr. Oslo.

HANSINE NESFOSEN:

Constance Nestdal, Solheimsgt. Bergen.

«Giommens trykkeri, Sarpsborg.

Underteget  
å overvære  
stredet til  
Grundland  
Både fremm  
fer (møget  
viste at de  
har stor int  
hvilket et  
etter br  
fra Es. 55.  
ordet. Hun  
glad over at  
tilbake til K  
beidsfelt hv  
gangsrik ha  
grunn av sy  
som hun ikke  
gjen; men og  
kallet kon  
tyngde at de  
I forbinder  
dene, som G  
henne, uttry  
over å ha se  
ikke vendte  
Stort å tenk  
sente sine ut  
makt til h  
onde, andre,  
trede på all f  
Det hold  
ut på det. D  
En gang ba  
medarbeider  
sum i forbir  
dig reiste je  
sjonar for  
ning i arbeid  
dan Gud ha  
jeg trøstet, q  
la der en ch  
ventet på m  
for mig og  
sende dem t  
jeg også se  
hjelpe.

I denne t  
me (5 år)  
opmuntrent  
at mine ev  
Gud. Der e  
sjan 30 km  
av dem ha  
30 frelest  
Når jeg  
jeg: A hvil  
Jeg ha  
Kina!

Der står  
glede, og  
Tenker pa  
mange sy  
grunn av  
barna for  
brot med  
som barn  
men da åp  
de så at h  
kom mass  
benyttet  
hygiene fo  
Som sy  
get arbeid  
kommer d  
de ser mi  
Ja så ta  
våre hjert